

Μηλιώτισσα

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΜΗΛΙΩΤΩΝ ΗΛΕΙΑΣ

ΧΡΟΝΟΣ 2ος — ΑΡ. ΦΥΛ. 6 — ΜΑΡΤΗΣ - ΙΟΥΝΗΣ 1988 — Σωκράτους 73, 104 32 ΑΘΗΝΑ ΤΗΛ. 5226.184

“ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟΝ ΤΕΛΟΣ ΚΑΤΕΒΛΗΘΗ,,

Ο παραπάνω τίτλος μπορεί να μη προσδιορίζει απόλυτα το κείμενο που ακολουθεί, αλλά μας προδιαθέτει περί τίνος πρόκειται.

Για την εφημερίδα λοιπόν ο λόγος. Σε προηγούμενα φύλλα, ουκ ολίγας φορές, είχαμε αναφερθεί για τους λόγους ύπαρξής της, εδώ θα αναφερθούμε για τους ακριβώς αντίθετους λόγους.

Ήδη μετράμε στα δάχτυλα του δευτέρου χεριού τα φύλλα.

Και να, αντί να μεγαλώσει, πραγματικά εύκολο πράγμα, να γίνει 8 σελίδες, 10 σελίδες, μίκρυνε, μίκρυνε επικίνδυνα. Μόλις μετά βίας συγκεντρώθηκε η ύλη για τις τέσσερις σελίδες. Και δυστυχώς τα έξοδα της έκδοσης αυτής δεν καλύφθηκαν με συνδρομές (και πώς να καλυφθούν με 30 και 40 όλες κι όλες), αλλά από το Ταμείο του Συλλόγου, όπως κι άλλες φορές.

Κι' είναι λίγο παράξενο σ' ένα Σύλλογο που αριθμεί 400 μέλη και προσθέτοντας τους κατοίκους του χωριού μας, φθάνουμε έτσι τους 500, να μη μπορούν να καλυφθούν τα έξοδα έκδοσης 4 φύλλων το χρόνο. Όπως παράξενο είναι (αν εξαιρέσουμε 5 άτομα), η ύλη που έχει στα χέρια της η Σ.Ε. να είναι δυο-τρία κείμενα το πολύ των ίδιων ανθρώπων, που εδώ είναι ευκαιρία να τους συχαριστήσουμε δημόσια και πάλι.

Εμείς εξακολουθούμε να νομίζουμε, ότι όλοι ανεξαιρέτως μπορούσαν να γράψουν και αυτό έγινε πολλές φορές από πολλούς ανθρώπους με επιτυχία. Άλλωστε είχε τόσο διαφορετικά πεδία η εφημερίδα, που πραγματικά χωρούσαν πολλά πράγματα από πολλούς.

Είναι δική σας υπόθεση, κι αυτό το έχουμε τονίσει πολλές φορές, η ύπαρξη ή όχι αυτής της εφημερίδας. Όπως δικιά σας είναι και η ευθύνη. Εμείς δεν αποποιούμαστε των ευθυνών, κι ούτε ψάχνουμε για άλλοθι. Ίσως το μοναδικό άλλοθι μας είναι, ότι σεβαστήκαμε σ' όλα τα φύλλα και την εφημερίδα, και την προοπτική της και σε προέκταση όλους τους αναγνώστες της. Ο καθένας άλλωστε μπορεί να σκεφθεί σε τι αναλογούν οι 500 δραχμές της συνδρομής, όπως και οι δύο αράδες γράμματα σ' ένα ταχυδρομικό φάκελλο.

Το καινούργιο Νεκροταφείο

● ΕΝΑ ΧΡΟΝΙΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΛΥΝΕΤΑΙ

«Πλησίον του Ιερού Ναού του Αγίου Ιωάννου υπάρχει το νεκροταφείο των Μηλιωτών. Από πολλών όμως ετών καλλιεργείται η σκέψη και έχει ληφθεί καθ' αοχήν η απόφαση, όπως το Νεκροταφείο μεταφερθεί έξω του χωριού, εις ευρύχωρον και ωραίαν τοποθεσίαν, εντός της οποίας καλόν είναι να ανεγερθεί και μικρός Ναός της Αναστάσεως του Χριστού» (Π. Σ. Μπιλάλη: ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΗΛΙΩΝ σελ. 27 παρ. 1, έκδοσης του 1972).

Χρόνια λοιπόν το νεκροταφείο του χωριού μας, η κατάσταση του και η μεταφορά του ήταν ένα μεγάλο πρόβλημα. Και χρόνια τώρα είχε ωριμάσει η σκέψη για τη μεταφορά του. Πόσο μάλλον σήμερα. Σε άλλο φύλλο της εφημερίδας μας είχαμε επισημάνει τους αντικειμενικούς λόγους που επιτάσσουν την μεταφορά του νεκροταφείου μας. Μετά δέβαια τη δωρεά του μέγα Ευεργέτη Βασιλείου Στεφάνου Λέντζου εις την θέσιν Ρούσια, οι εξελίξεις ήταν γρήγορες για την επίλυση αυτού του χρόνιου προβλήματος.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου μετά από ομόφωνη απόφασή του, άρχισε τις εργασίες για τη διαμόρφωση της παρούσης δωρεάς, αλλά όπως φάνηκε ο χώρος δεν ήταν αρκετός κι έτσι αποφάσισε να έλθει σε επικοινωνία με τους γείτονες του κτήματος του Στεφάνου Λέντζου, για τη δυνατότητα επέκτασης του χώρου.

Έτσι τα τέκνα του Παναγιώτου Β. Λέντζου δώρησαν για το σκοπό αυτό τεμάχιο του αγρού τους. Σε συνάντησή μας με το Κοινοτικό Συμβούλιο, το οποίο αποφάσισε με πλειοψηφία την μεταφορά του νεκροταφείου στη παραπάνω θέση και μετά από πρόσκλησή μας του Παναγιώτη Δ. Μπιλάλη για το ίδιο θέμα, συγκλητικά ο τελευταίος εδώρησε τον παρακείμενον αγρόν του, όπως και ο Βασίλ. Θ. Λέντζος. Έτσι ο χώρος τώρα κρίνεται αρκετός. Και αν το δει κανένας με αντικειμενικό μάτι, ίσως και ο ιδανικός χώρος. Βέβαια σε συνεργασία πάντα με το κοινοτικό συμβούλιο του χωριού μας το Δ.Σ. του Συλλόγου μας μπαίνει στις αναγκαίες διαδικασίες για την τελική διαμόρφω-

ση του χώρου, όπως ειδικοί επιστήμονες καταδείξουν. Και εδώ αρχίζουν μερικά προβλήματα. Αλλά το Δ.Σ. πιστεύει, όπως και τόσα άλλα τα μέλη του Συλλόγου μας θα επιλύσουν. Με συντονισμένες και μετρημένες ενέργειες και με επιστημονική καθοδήγηση σκοπεύουμε να δημιουργηθεί όσο το δυνατόν ιδανικότερα το καινούργιο μας νεκροταφείο. Η πιο δύσκολη φάση πέρασε, η ανερέωση δηλαδή του χώρου, δεν νομίζουμε τώρα στην πο εύκολη φάση να δυσκολευτεί το θέμα. Για τούτο ακριβώς το λόγο το Δ.Σ. απέστειλε σ' όλα τα απανταχού μέλη του Συλλόγου μας επιστολή τονίζοντας την αναγκαιότητα υλικής βοήθειας.

Και πραγματικά είμαστε σίγουροι ότι οι πατριώτες μας θα συνάξουν το αναγκαίο ποσό που μαζί με τη βοήθεια της Κοινότητας και της Εκκλησίας θα προχωρήσουν στην ανάθεση των ανάλογων εργασιών στο χώρο. Οι συγχωριανοί μας έχουν αποδείξει σε πιο δύσκολες εποχές τη συμπαράστασή τους για τα τόσα μεγάλα έργα που έχουν γίνει στο χωριό μας. Και τώρα ο καθέ-

νας με τη δικιά του συμμετοχή θα δώσει πάλι τη λύση για ένα τόσο σημαντικό και τόσο ενδιαφέρον πρόβλημα που απασχολεί όλους μας τόσα χρόνια. Ήδη ο Φιλοπόιμων Γιαννόπουλος προσέφερε για το λόγο αυτό το ποσό των 50.000 δραχμών, ο Παναγιώτης Κ. Λέντζος το ποσό των 20.000 δραχμών, ο Χρήστος Ν. Μπιλάλης το ποσό των 50.000 δραχμών όπως είχε δημοσιεύσει στην εφημερίδα μας, ομοίως τα μέλη του Δ.Σ. του Συλλόγου το ποσό των 70.000 δρχ. και ο Ι. Κ. Λέντζος (του Τάκη), το ποσό των 20.000.

Ήδη βλέπουμε πριν ακόμα ξεκινήσουμε ότι είναι κάτι παραπάνω από βέβαιο ότι τα χρήματα που χρειάζονται θα βρεθούν. Πραγματικά δεν πάει άλλο.

Όλοι όσοι ήταν στη κηδεία της μακαρίτισσας Γεωργίας Μ. Μπότσα θα είδαν το προχώρητο της κατάστασης. Δεν πείθει άλλο. Ο ίδιος σεβασμός στους μελλομένους νεκρούς εαυτούς μας επιβεβαιώνει τα παραπάνω.

Το Δ.Σ.

Που πάμε...

Αλήθεια που πάμε μ' ένα κόπο παράλογο, με μια κοινωνία ακοινωνήτη και αντιρατσική που θα κλεινει ο νόμος της ζούγκλας; Πού πάμε με ανθρώπους που δεν ξέρουν τι θέλουν, τι ζητούν, τι πιστεύουν; Αλλά και τι να πιστέψουν, έχει μείνει και τίποτε όρθιο; Μέσα στις τελευταίες δεκαετίες έγιναν τόσες αλλαγές, εναλλαγές, παραλλαγές σε ιδέες και αξίες, σε συνήθειες και θεμιτούς και συνεχίζονται ακόμη με τέτοια καταπληκτική ταχύτητα, που δεν είναι δυνατόν να παρακολουθήσει και να συνευρεθεί σκεπτική και να συνευρεθεί σκεπτική. Τι είναι λογικό και τι είναι παράλογο, τι είναι καλό και τι είναι κακό. Κάποτε τα παιδιά φοβόντο τους γονείς, σήμερα οι γονείς φοβούνται τα παιδιά τους. Κάποτε ο δάσκαλος έδερνε το μαθητή, σήμερα δέρονται οι μαθητές το δάσκαλο. Άλλοτε οι παράνομοι και οι φονιάδες τρέμανε τους αστυνομικούς, σήμερα τρέμουν οι αστυνομικοί τους τρομοκράτες και αναρχικούς που δέρονται και σκοτώνουν όποιον θέλουν κατά τα γούστα τους και μετά γίνονται άρα-

τοι, άπιαστοι. Άλλοτε θεωρείτο τιμή να υπηρετείς την πατρίδα σου και να θυσιάζεσαι γι' αυτήν, σήμερα θεωρείται αργαρία και καουτσούκ. Αρνούνται οι σημερινοί νέοι να πιάσουν στα χέρια τους τα όπλα επικαλούμενοι συνειδησιακούς και θρησκευτικούς λόγους. Φαίνεται ότι δουλεύει πολύ καλά η προπαγάνδα των Μασόνων και των Γεωχρηστών για να διαλύσουν και να παραλύσουν τον κόσμο, ενώ στην πατρίδα τους είναι φοβεροί στρατοκράτες. Με κινισμό και αναρχία σταυρώνουν καθημερινά τους Παλαιστίνιους και με σαδισμό σπάζουν τα κήκαλα και τα αδύνατα χέρια των παιδιών που ζητάνε τη λευτεριά τους. Μα καλά τόση αλλοτρίωση και αδιαφορία, τόση κοινωνική παραλυσία υπάρχει; Κάποτε κυβερνούσαν τους λαούς σοβαροί πολιτικοί άνθρωποι που είχαν κάποια εναισθησία, σήμερα δυστυχώς μας κυβερνούν οι θαατρίνοι, οι ηθοποιοί και οι Τσοτσολίτες που περιοδεύουν τα κράτη και συλλέγουν πωξ να χαϊρέμαστε γυμνοί και χωρίς όρια τον έρωτα. Να ό-

μως που μας τα χαλάει το αναθεματισμένο το έτος. Ποιόν λοιπόν να πιστέψουμε τις Τσοτσολίτες ή το θάνατο; Ο μέσος όρος που συνιστούν οι σοβαροί γιατροί είναι φούσκας! Τι άλλο να περιμένουμε από και οι ομοφυλόφιλοι — βλέπετε ότι αναγνωρίσαμε και τρίτο φύλο — δούλεψαν στους δρόμους χωρίς νεροπή, διεκδικούν δικαιώματα και μας κάνουν μαθήματα ελευθερίας από την τηλεόραση;

Υποστηρίζουμε το σοσιαλισμό και κατακρίνουμε τη θεία Μετάληψη και Κοινωνία. Σιωπός να μην αφήσουμε τίποτε όρθιο. Να κλωνίσουμε την πίστη έστω και στους λίγους πιστούς που απέμειναν.

Δυστυχώς ο σημερινός άνθρωπος αποπροσανατολίστηκε με τα συνθήματα του πανσεξουαλισμού, παρέλυσε με τα ναρκωτικά, πνίγεται στα κωμωδία, δηλητηριάζεται με τα Τσαρνόμπιλ και υποφέρει από τα νέφη της υποκρισίας και της αδικίας. Έγινε απομαστίχης, εσωστρεφής, καχύποπτος, σχεζοφρενής. Όλα μέσα του έχουν κλωνιστεί. Δεν έχει

πυθνα εμπιστοσύνη. Αυτό είναι και το δράμα του. Κάποιος διανοούμενος είπε πολύ σωστά, ότι το χειρότερο πράγμα που μπορεί να πάθει ο άνθρωπος, είναι να μη πιστεύει σε τίποτα.

Στις περιπτώσεις αυτές η ιστορία μας διδάσκει ότι φθάσαμε προς το τέλος ενός πολιτισμού και ακολουθεί η καταστροφή ή η αναγέννηση. Η αναγέννηση της κοινωνίας θα επέλθει αν κλωνίσει ζωή μας την γνήσια αγάπη του χριστιανισμού και επαναφέρουμε στις σχέσεις μας τη ζεστασιά του ανθρωπισμού.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ Δ. ΜΠΙΛΑΛΗΣ

ΑΥΤΗ Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΗ ΣΟΥ
ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ
ΝΑ ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΤΗ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΟΥ

